यणम् अन्वारब्धे यजमाने मांसानां प्रक्षेप इति । चकारात्पशुमपि शामित्रऽएव अपयति अथ यमेतमुद्धं पशुअपणायाहरन्तीति (११. ८. २. १) अवणात् पशुअपण इति समाख्यानाच्च ।

पशुदेवतायै पुरोडाश एकादशकपालः ॥१६॥ अत्र पक्षे एकः पुरोडाशो भवति यद्देवत्यः पतीति (३. ८. ३. १) श्रुतत्वात् । अग्नीषोमीयपुरोडाशस्यैकादशकपालत्वात् तत्प्रकृतित्वाच्च अयमप्येकाकलो भवतीति प्राप्तऽआह ·

अग्नीषोमीयो वा विशेषोपदेशात् ॥१७॥ वाशब्दः पक्षव्यावृत्तो · अयं निवृत्पशोः पशुपुरोडाशः एकादशकपालो न भवति · अग्नीषोम एवैकाकलः · कुतः विशेषात् येनाग्नीषोमीयऽएव विशेषेणैकादशकपालतोपदिश्यते तस्य वपया प्रचर्याग्नीषोमेकाकलं पुरोडाशं निर्वपतीत्यभिषेचनीये न च सर्वपशुषु पुरोडाशोऽग्नीषोमीयपशुपुरोडाशविकारः किं तर्हि पौर्णमासाग्नेयाग्नीषोमीयादिपुरोडाशविकार एव । ततश्चैकद्विशब्दपरिमाणेत्याद्युक्तप्रकारेणैवेह (४. ३. ८) पुरोडाशे कपालसंख्या नैकादशकपाल इति · ततश्चैन्द्राग्नो द्वादशकपालः सौर्यप्राजापत्यौ चाष्टाकपालाविति सिद्धम् ।

अत्रैव हविष्कृदाह्वानमिड्यैकत्वात् ॥१८॥ इदानीमिदं विचार्यते · प्रकृतावाहननहविष्कृदाह्वानयोरेककालत्वमुक्तम् स यत्रैष हविष्कृतमुद्वादयति तदेको दृषदुपले समाहरतीति (१. १. ४. १३) · हविष्कृदाह्वानं चावघातार्थम् अवघातश्चौषधधर्मत्वात्पशुपुरोडाशऽएव भवति · तेन तदर्थं हविष्कृदाह्वानमप्यत्रैव भवति न पशौ · तत्सहचरितत्वादाहननमपि किमत्र भवति उत पशुपात्रप्रोक्षणात्तऽएवेति संदेहं सूत्रकार एवापनयति । अत्र पशुपुरोडाशे केवलं हविष्कृदाह्वानमेव भवति नाहननम् तत्तु पाशुकपात्रप्रोक्षणानन्तरमेव भवति · कुतः इड्यैकत्वात् आहननस्य हि पश्विड्यया सहैकवाक्यत्वम् न पुरोडाशेड्यया हविष्कृदाह्वानस्य च पुरोडाशेड्ययैकवाक्यत्वम् न पश्विड्यया · अतोऽत्र केवलं हविष्कृदाह्वानमेव कर्तव्यम् नाहननमिति ।

अवद्यन्नाहेन्द्राग्निभ्यां पुरोडाशस्यानुब्रूहीति ॥१९॥ अत्र प्रणीताप्रणयनपरिस्तरणात्तस्य पशौ कृतत्वादुपर्युक्तशूर्पादिपात्रासादनहविर्ग्रहणप्रोक्षणकण्ड-